

29. EPÄREHELLINEN KOTIAPULAINEN

Kopsusjoen rannalla olevassa talossaan asuivat veljekset Orposen Niila ja Antti. Poikamiesten tiskaamis-, pyykkäämis- ja lypsytaito ja into oli huono, mutta ratkaisu tähän ongelmaan saapui Uimaniemen linja-autolla. Turjanan-Marja oli lähtenyt maailmalle seikkailemaan ja jäi veljesten huusholliin piiiaksi. Ehkä kumpikin suunnit- teli nuoresta tytöstä itselleen emäntää.

Isännät joutuivat avaamaan rahalippaan kantta useasti, koska tilan menot vaativat puhdasta rahaa. Tytön tarkat silmät huomasivat arkkuun talletetut seteliniput ja avaimen kätköpaikan. Illalla separaattoria vääntäessään hän suunnitteli rahojen siirtoa. Kun hän lähtisi syksyllä uusille pestuumarkkinoille katoaisi myös poikamiesten pää-oma.

Tilaisuus rikoksen toteuttamiseen tuli hillankorjuu-aikaan kun Antti ja Niila lähtivät sankoineen jängälle. Kirstun avain löytyi kätköstä ja rahat arkun pohjalta. Piika vei setelit maitokiulussa navettaan ja kätki ne muuripadan taakse. Jos petos tulee ilmi ennen hänen poistumistaan, niin tuskin poikamiehet epäilevät omaa apulaistaan varkaaksi, koska rakastuneen pää on aina sekaisin.

Laittaessaan hilloista ansaittuja markkoja arkkuun isännät huomasivat pankki- ryöstön. Tietenkin epäilyt kohdistuivat Turjanan-Marjaan, koska erämaatalossa ei ollut käynyt kesävieraita. Alustavassa kuulustelussa piika ei tunnustanut vaan syytti veljeksiä kunnianloukkauksesta. - Maailmassa ei ole yhtään rehellistä ihmistä, sanoi Orposen Niila ja vaati tyttöä tunnustamaan. Koti-apulainen ei tunnustanut.

Poikamiesten viha kuohahti ja he ryhtyivät toimenpiteisiin vääryyden oikaisemiseksi. Seksihaluista ei ollut tietoaakaan kun he riisuivat vastaanhangoittelevan tytön alasti. He sitoivat piian poronhihnoilla roikkumaan pää alaspäin talon tikapuihin. Miehet raivostuivat ja sama tunne tarttui koiraan joka repi tyttöä tukasta, mutta tunnustusta ei kuulunut.

Sattumalta vierailemaan saapuneen naapurin rouvan hämmästys oli suuri: - Herran jestas, mitä te teette? - Tervamme ja poltamme sen, vastasi Antti ja kasasi roikkuvan tytön alle polttopuita. Hän sytytti puut ja kauhea uhkaus näytti olevan toteutumaisillaan. Kiristys jatkui niin että teon kieltämisen jälkeen piikaa vedettiin lähemmäs tulta. Viimein poltto- uhrilla ei ollut muuta mahdollisuutta kuin sanoa: - Rahat ovat navetassa muuripadan takana.

Isännät eivät odottaneet kekrinpäivään vaan ajoivat tytön talosta pois. Tyttö joutui lähtemään kävellen käymätietä pitkin kohti Vuotsoa. Menomatalla hän tappoi talon vasikan joka oli kytkettynä laitumella. Sitten hän sytytti ladon, siinä paloi ladon- alallinen karjan taiviheinää.